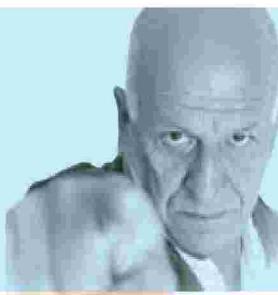

69

πρώτο θέμα
09.11.14

copypaste

— Αντώνης Πανούτσος

quiz

Ποιος πολιτικός αρχηγός βάσισε την καριέρα του στις μαθητικές καταλήψεις του λυκείου του;

- A) Ο Αλέξης Τούρας
B) Ο Φώτης Κουβέλης
Γ) Ο Γιώργος Καρατζαφέρης

λύση

Ο. Στην επόμενη τομή θα δείχνουμε πώς μπορούμε να αλλάξουμε την κατάσταση στην Ελλάδα.

Η μονοτονία των καταλήψεων

Πήγα γυμνάσιο την εποχή που δεν υπήρχαν καταλήψεις αλλά πορείες. Οι συχνές ομολογουμένως, αλλά όταν γίνονταν ήταν εντυπωσιακές, όπως στις αρχές του '60, όταν το σύνθημα ήταν «15% προίκα στην παιδεία». Το 15% δεν ξέρω από πού το είχαμε σκεφτεί, αλλά θυμάμαι τις πορείες με λίγο αισθησιασμό και πολύ τρόμο. Λίγο αισθησιασμό αφού το κίνητρο ήταν ότι στην πορεία θα συμμετέχουν και τα γυμνάσια θηλέων και πολύ τρόμο αφού, αντίθετα με τα σχολεία των Αθηνών, για εμάς σήμαινε ότι θα το πάρουμε ποδαρόδρομο Πειραιάς - Αθήνα. Για την επιστροφή στον Πειραιά στριμωχνόμασταν -ευτυχώς μαζί με τα λύκεια των θηλέων- στο πράσινο λεωφορείο. Προφανώς από τις προϊστορικές αυτές εποχές πολλά πράγματα έχουν αλλάξει. Για παράδειγμα, η επιθυμία να περπατήσεις 12 χιλιόμετρα για να έχεις την ευκαιρία να στριμωχτείς στην επιστροφή στο λεωφορείο με τα κορίτσια. Από την άλλη, μερικά πράγματα μένουν όμοια, όπως η βιούληση κομμάτων να εκμεταλλευτούν τη διάθεση για δράση των νέων για τη δική τους προβολή.

Τώρα, μερικά απλά πράγματα για τις καταλήψεις. Αναφορικά με το αν πρέπει να υπάρχει τράπεζα θεμάτων δεν θα εκφράσω άποψη αφού το θέμα είναι πολύ ειδικό. Σε θέματα όμως κοινής λογικής δεν χρειάζεται ειδίκευση. Δεν χρειά-

ζεταί να είσαι ειδικός για να καταλάβεις ότι δεν υπάρχει η παραμικρή λογική να διαμαρτύρεσαι ότι στα σχολεία υπάρχουν κενά στις θέσεις των καθηγητών και δεν γίνονται κάποια μαθήματα και να τα κλείνεις για να μη γίνει κανένα μάθημα.

Αντίθετα, χρειάζεται να μιλάς καλά τα συριζαϊκά, τα πασοκοκάλαδά του 2014, για να καταλάβεις τι ήθελε να πει ο Σκουρλέτης όταν έλεγε ότι οι κινητοποιήσεις στα σχολεία είναι υψηλές αντίδραση σε επιλογές που θέτουν περισσότερους ταξικούς φραγμούς για την πλειονότητα των πολιτών. Επίσης είχε δίκιο όταν είπε ότι οι καταλάψεις είναι κάτι που συνηθίζεται πριν από τα Χριστούγεννα. Συμφωνώ. Δεν συνηθίζεται, αλλά επιβάλλεται, αλλιώς δεν καταλαβαίνεις ότι μπήκε Νοέμβριος.

Ενδιαφέρον, ακόμη, είχε η τοποθέτηση του προέδρου της ΟΛΜΕ και μέλους του ΣΥΡΙΖΑ ότι οι μαθητές μέσω των κινητοποιήσεων γίνονται καλύτεροι πολίτες. Εκτός αν αγήκει στην κατηγορία

των πολιτών που πιστεύουν ότι στην Ελλάδα δεν έχουμε δημοκρατία, καλός πολίτης είναι αυτός που σέβεται τους νόμους που ψήφισε με πλειοψηφία στη Βουλή και όχι να κάνει ό,τι γουστάρει επειδή νιώθει αδικημένος.

Τη διαφορά στην εκπαίδευση θα την κάνουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί. Παράδειγμα, η άκαμπτη θέση που κράτησε στις επιδρομές των 30 φοιτηών στη Σύγκλητο ο πρύτανης Θεόδωρος Φορτσάκης, κάτιον που είναι απίθανο να έκανε ο προκάτοχός του Θεοδότης Πελεγνούρης

έναν, κατ' ηδ. Αριθμού
ένας λόγος να επλίσει το άτομο που
του Λυκείου της Παλλήνης ήρθε ο επανάστατος
που θα τη φέρει στην εξουσία.

Ανήκει σε όλους

Το αν τα σχολεία καταλαμβάνονται παράνομα, αν καταστρέφεται σχολική περιουσία, αν στις καταλήψεις μπαίνουν και εξωσχολικοί για να χρησιμοποιήσουν τον χώρο σαν ορμητήριο δεν αφορά tous μαθητές, την ΟΛΜΕ ή το υπουργείο Παιδείας, αλλά αποκλειστικά την Εισαγγελία. Το λάθος που έγινε αποδεκτό μετά τη Μεταπολίτευση, ότι το σχολείο ανήκει στους μαθητές και tous καθηγητές, ήταν ανότιο και καταστροφικό. Στο σχολείο οι καθηγητές δουλεύουν και οι μαθητές φοιτούν, και ανήκει σε όλους, με τη διαχείριση να ανήκει στην εκάστοτε κυβέρνηση που έχει εκλεγεί από tous πολίτες.

ΔΙΚΙΟΤΕΣ

Απλά πράγματα, τα οποία η ρητορεία των λαϊκιστών όπως ο Κοτσιφάκης -για «ένα σχολείο διαφορετικό (που) πρέπει να γίνει αγώνας ολόκληρης της κοινωνίας»- προσπαθεί να περιπλέξει. Αν το υπουργείο όταν προσλαμβάνει καθηγητές έχει ως κριτήριο την ικανότητά τους να οργανώνουν χώρους αντίστασης και να γίνουν λαϊκοί πηγέtes, μπορεί να έχει και τα δίκια του. Αν τους προσλαμβάνει για να διδάσκουν τα μαθήματα στα οποία ειδικεύτηκαν στα πανεπιστήμια, απλά εκμεταλλεύεται τη θέση του για να προωθήσει τις ιδεολογικές του ανησυχίες και τις κομματικές του φιλοδοξίες.